

Les hores perdudes

LES HORES CAUEN, LENTES, RODOLANT
PER LA CLÈPSIDRA FOLLA DE LA VIDA,
I GRA PER GRA, L'ARENA ÉS EXHAURIDA
I EL TEMPS, QUE L'ENGOLEIX, SEGUEIX AVANT.

SI CADA GRA PODIA SER UN INSTANT
DE DOLÇA INTIMITAT, DE GOIG SENS MIDA;
SI CADA GRA PODIA SER, ACOMPLIDA,
LA MÉS CARA IL·LUSIÓ, L'ANHEL MÉS GRAN,

PER QUÈ HEM DEIXAT BUIDAR-SE, SENSE PENA,
TANTA RIQUESA EN UN GRAPAT D'ARENA
QUE S'HA PERDUT I JA ÉS UN TEMPS LLUNYÀ?

OH! TEMPS, SENSE RECORD NI MELANGIA
QUE ENS HA ENVELLIT TAMBÉ DIA PER DIA,
QUE MAI JA PER NOSALTRES TORNARÀ!

M.ª Assumpció Soler